

СЛАВЯНСКИ БЪЛГАРСКИ ГЛАСНИК

Русофилски вестникъ.

ГОДИНА XV.

Русе, 8 Юлий 1902 год.

БРОЙ 120.

Абонамента е: За година 10 л. за 6 мес. 5 л.
Единъ брой 5 ст.

Всичко що се отнася до вестника се испраща
до редактора: Т. Х. Станчевъ Русе.

За обявления се плаща:
На първа стр. редът по 30 ст. — На 4-та стр.
редът по 20 ст.

Дрогерията

На Х. Менахемовъ въ гр. Русе се прѣости въ зданието на г-на Парако Сканавидисъ, срѣщу Салкъмъ-джамия.

1—3.

ОБЯВЯВАМЪ, че отъ 1 й Юни приехъ управлението на извѣстната аптека „Надѣжда“, находяща се на улица „Александровска“ (срѣщу Бъл. Нар. Банка), въ която нуждающи се ще намѣрятъ винаги точна и бърза услуга.

Независимо отъ това, нуждающи се отъ анализа на никочъта, могатъ да добиятъ резултата чрѣзъ мене въ най-късо време, отъ направената анализа въ института на професора Babich въ Букурещъ.

4—4. Стефанъ Мутафчиевъ.

НОВООТКРИТА ДЪСКАРНИЦА.

На Лома, ул. Радецка № 29.

На Никола Т. Икономовъ

Продавамъ въ Русе съ най-износи цѣни: Дъски чамови фабрични, Галашки, отъ разни мѣрки, дебели, за единъ кубически метъръ 34 лева среб.

По-тъкни 32 л. ср. к. м.

Дъски чамови фабрични отъ разни мѣрки, за експортиране яйца и за други потреби, за единъ куб. мет. 36 л. ср.

Дъски чамови (измити), разни мѣрки, куб. м. 24 лева ср.

Борови четвъртити киричесета (ценарай) отъ 4 и по-вече метра дължина, 6/8 ширна. 1 куб. м. 45 лева ср.

А единъ пенаръ 90 ст.

По революцията въ Македония.

Прѣди всичко, нека ни бѫде позволено да кажемъ: честь и слава на запасния бълг. полковникъ Янковъ за неговата рѣшителност, геройство, доблесть и патриотизъмъ, когото показа, като обяви революция въ имѣто на робътъ въ нашата братска страна Македония.

Каквите и да сѫ следствията отъ тая революция, побѣденъ или побѣдителъ полковникъ Янковъ, заслужва особenna похвала и голѣма честь, тѣж като той прѣвъ разви знамето въ Македония за свобода и човѣшки права. Сѫщата честь заслужватъ и двамата негови другари и помощници поручиците: Сарокиновъ и Саевъ, които геройски воюватъ за свободата на робътъ.

Какво става днесъ въ Македония, какво вършатъ бъл. герои, които сѫ възстановили съ оржие въ ръка да воюватъ за човѣшки права, нищо положително не се

знае, тѣж като турското правителство е възѣло строги мѣрки, нищо да не се разгласява върху събитията. Всички телеграми, писма, кураджии, пѣтици за България сѫ забранени.

Какво става въ Трансвалъ (ю. Африка) се знае много повѣчѣ отъ колкото какво се вѣрни въ Македония, която е една съѣдна страва на България.

Оть малките и кратки новини, които ни даватъ чуждите вѣстници, дава да се заключи, че възстането въ Македония е доста сериозно и че то е разтревожило не малко турското правителство въ Цариградъ, което употреблява всичките възможни срѣдства за да потуни това възстанение или да го ограничи поне въ прѣдѣлите, гдѣто е избухнало.

Споредъ свѣдѣніята, които даватъ Виенските вѣстници, пазаръ получени отъ тѣхните консули въ Македония, по всичките друмища, особено около българската граница, имало поставени турски постове съ заповѣдъ, да не пропущатъ никого да отива отъ едно място на друго, особено да прѣминава границата. Възстанниците били повѣчето македонци, добре въоръжени и снабдени съ военни припаси; да ли сѫ имали нѣкое сериозно сбиване съ турските войски, още нищо не се знае. Оглѣдни чети се появили на много мяста.

Извѣстните, че въ Македония има революция, за голѣма съжаление, никакъ не разтревожи нѣжните чувства на свободните граждани въ бъл. княжество, които малко искатъ да знаятъ, че въ Македония се лѣе братска кръвъ, че тамъ робътъ е възстаналъ за благото на цѣлъ народъ. За Трансвалската война повѣчѣ се интересуваха свободните българи, отъ колкото за войната въ Македония!

Много немарливъ народъ сме ини! Всѣкъ мисли само за себе си, какъ да си угоди и накичи по-добре, а че въ Македония имало революция, че се коляли, изтезавали и безчестели жени и моми, че цѣли села се прѣдавали на огньъ, че турските башибузи вършили най-голѣми безобразия, всичко това никого не трѣвожи! Свободния българинъ кротува, мѣлчи и чака да види какво има да става!

Благодаримъ на подобенъ патриотизъмъ, особено на Македонските дружества.

Кой ще управи Русенската Митница?

На 21 Юлий м. 1901 год. идящия отъ горни Дунавъ, Австро-Унгарски пароходъ, трѣбва да пристигне въ З. ч. 45 м. послѣ обѣдъ, но той — пристигна съ извѣстно закъснение, по едината само причина, че му тѣжеше само единъ изъ мѣжду пътниците въ I-та класа; капитана

на парохода е знаялъ както причината на тѣжестта, тѣж и пътника, та за туй когато парохода спрѣ на Русенския брѣгъ, капитана си отдѣхналъ, като е мислѣлъ, че пътника съставляющъ тѣжестта на парохода ще излѣзе вече на брѣга щомъ билета му е за станцията Русе. И алѣзоха пътниците съ билети до Русе, но нашия пътникъ не напуска парохода, а капитана туй не знае. Звона бие, сигналъ за тръгване се даде, а едноврѣменно съ туй даде се заповѣдъ капитану отъ страна на агенцията, що парохода да спре и на II-то пристанище при Гара Русе. Тръгна парохода бавно, бавно, до катъ стигна и спрѣ на II-то пристанище; туриха и стѣлбите за съединението на парохода съ ионтона, слѣдъ което зададе се нашия пътникъ, който съ бавното си пристигване, даваше си голѣма важност, вслѣдствие което по любопитство, запитаха се нѣкои отъ пътниците: „Кой е този господинъ комуто се правятъ тѣзи почести, та спира парохода само за него, на туй пристанище тогава когато тай тѣлѣбъ да слѣзе на първото — ?“ Любопитството на запитвачите се удовлетвори отъ единъ другъ господинъ, който имъ каза, че този е Господинъ Зах. Цончевъ, досегашъ управителъ на Видинската Митница, а сега прѣмѣстенъ за такъвъ на Митницата при Русенската гара, чрѣзъ което да го принудятъ да си даде оставката, но той като е наложилъ дебелитѣ, прави се на англичанинъ, че не разбира нищо, та за туй казва, че испълнява заповѣдта на Министра си, когато работата не е тѣй. Прие да даде Г. Цончевъ, безъ повишението отъ Видинската въ Гара-Русенската митница и то слѣдъ 12—13 год. служение въ единъ и едъкъ класъ, защото стѣлбътъ на когото той отдавна се опира, бѣ въ немилост прѣдъ тогавашния Финансовъ Министъ Г. Каравеловъ, та вслѣдствие туй — той рискува да загуби както длѣжността си, (което е отдавниното желание на отдѣлението за косвенитѣ даници), тѣж и пенсията си, ако бѣ отказалъ новата си длѣжностъ.

Г. Цончевъ, управлява новата митница отъ 24 Юлий 1901 г. до 24 Януарий 1902 г. на която дата като напускаше Русе, за да замине за Бургасъ, гдѣто бѣ прѣмѣстенъ, каза на свои приятели, че той ще даде за управителъ на Русенската I-во кл. митница (митници имаше двѣ, едината I-во кл. а другата III-то кл.) Нѣкои се изсмѣха на туй, а други казаха, че всичко е възможно, още повече, че бѣ станала промѣната на кабинета и че за финансово министър бѣ постъпилъ Г. Саровъ, който познавалъ Цончева, още отъ закритата слѣдъ съединението Габровска митница, а вънъ отъ туй че и стѣлбътъ

му (на Цончева) отново зае високия си постъ при Финансовото Министерство. Заминя г. Цончевъ за Бургасъ, гдѣто управителствуваш до 20 Мартъ, защото на тъзи дата той получи съ заловѣдъта № 607 отъ Финан. Министерство, управлението на Русенската митница, за награда ва 13 год. му съдение въ единъ и сѫщия класъ и то благодарение на голѣмитѣ му способности по . . . за които ще говоря на друго място . . .

Тъй щото отъ 4 Априли т. г. до днесъ Г. Цончевъ е управител на Русенската I-во класна митница, прѣзъ което врѣме е извѣршилъ много и много. . . незаконности, било въ ущърбъ на хазната или на г. г. търговците, а тѣзи незаконности, било въ ущърбъ на хазната или на г. г. търговците, а тѣзи незаконности ще предадемъ въ запитвания къмъ самия г. Цончевъ, които сѫ:

1) Защо г. Цончевъ, не заплатихте на хазната суммата отъ 25 л. и 30 ст. за слѣдущия се магазинажъ на багажа. Ви и то само за колетите подъ № № 1|25 на тежестъ 2270 Кгр. който прѣѣдъя въ магазина на митницата отъ 8 до 22 Априли т. г. когато знаете прѣдписането на чл. 64 отъ закона за митниците? — За туй, защото сте шефъ на тѣзи митници която може би считате за Вашъ собственъ хамбаръ ли?

(слѣдва)

Дѣте пелиначе.

По недоразумѣниятѣ въ Русенската Община.

Недоразумѣниятѣ между членовете, съставлящи нашата община вастатъ и обѣщаватъ добъръ резултатъ! Цанковистите се разпоредили да се изключатъ отъ Общината почти всичките чиновници стамболисти отъ по-долния рѣка, отъ което съвѣтниците, стамболисти, се счели за доказани и станала една голѣма гююзия. Очаква се, едно бламирание на кметството, което едва ли ще стане, прѣдъ видъ да не се загуби и това, което по стечението на обстоятелствата се спечели.

Съвѣтниците стамболисти, не биле никакъ доволни отъ разпорѣжданията на кмета, който строялъ конюшни и шосета, безъ да има разрешение отъ съвѣта и рѣшили да се оттеглятъ.

Ние още прѣди избора си казахме, че съюза мѣжду стамболисти и цанковисти, нѣма отиде за дѣлго, че лицата, които се бѣха поставили за кандидати, не сѫ подгответи да управяватъ една Община, каквато е Русенската, че не е за кметъ г. Мартиновъ, нито Шипкалиевъ, нито Мартенлиевъ за помощници, обаче, партизанството въ настъ съзига по-високо отъ интересите на цѣлъ градъ. Има такива екземпляри, на които като се обѣща пѣкъ службица, готови сѫ да гласоподаватъ и за Али Кочь Баба въ Никополъ, само и само да прѣвзематъ Общината и да станатъ чиновници.

Жалко, че въ настъ общинскиятѣ избори се направляватъ отъ шайките, отъ тѣхъ зависи съдбата имъ! Видните и честни граждани, за да не бѣдатъ оскѣрбявани и малтретирани, стоятъ на страна, мнозина не отиватъ нико да гласоподаватъ. Въ такъвъ случай, ще се избиратъ винаги хора недостойни и неопитни да управяватъ една Община.

Маса стамболисти се бѣха загнѣздили

въ Общината и днесъ исключени, съюза мѣжду стамболисти и цанковисти се развали! Общината е почти бламирана и едва ли може да се очаква нѣщо полезно.

Честните и достойни хора въ настъ се прѣз . . ., на тѣхъ не се повѣрява нищо, като се избиратъ такива, които вмѣсто полза, нанасятъ вреда на обществото.

Русенската Община, отъ много години, не е имала добри управници, само когато бѣше кметъ г-нъ Георги Михайлъвъ, имаше рѣдъ и дѣятелностъ. Г-нъ Георги Михайлъвъ направи много полезни работи за града, отъ тога и до днесъ нашата Община запада и едно общо незадоволствие владѣе въ всичките граждани къмъ Общината.

Ние сме доволни отъ това положение, въ което е испаднала Общината ни, не за друго, а дано то послужи за примѣръ и урокъ на гражданиетѣ и при единъ новъ изборъ да бѣдатъ по-внимателни за кого гласоподаватъ.

Русе 5 Юни 1902 год.

Както е извѣстно на Русенския Град. Кметъ Георги Мартиновъ, на 24 Май т. г. се яви въ управлението въ кабинета му Михаилъ Тодорановъ, отъ гр. Русе не-раздѣлимъ приятел и партизанинъ на общински съвѣтникъ К. Крѣстева, който настояваше прѣдъ него да го назначи на служба и при еднитѣ споръ за това назначение, Тодорановъ започналъ да удри масата на Мартинова, да вика, да го пусва на майка и още други безобразни думи и да му се заканва, че ще го убива съ револверъ въ мое и присъствието на купъ съвѣтници, сѫщите псувии Тодорановъ произнесе и по мой адресъ и надѣвайки се на поддържката на Крѣстева си позволи въ 12 часа сѫщия денъ, когато си отивахме за обѣдъ прѣдъ вратата на управлението, ненадейно да ми нанесе ударъ и произведе цѣлъ скандалъ. За тия псувии, обиди и скандалъ отъ страна на Тодоранова къмъ кмета и менъ при изпълнение служебнитѣ ни обязанности, кмета Мартиновъ му състави нуждний актъ, който подписанъ отъ него и всички свидѣтели се изпрати на прокурора за даване подъ сѫдъ и вземане гаранция. Но поводъ съставения актъ, прокурора образува дѣло № 434|902 г. и го испрати на надлѣжниятѣ слѣдовател за произвеждане слѣдствието и опрѣдѣление гаранцията му, въ което врѣме по разпорѣжданието на слѣдователя Тодорановъ бѣ затворенъ. Призовани кмета и свидѣтелите се установи извѣршено отъ Тодоранова и му се опрѣдели гаранция за неотклонение до разглеждане дѣлътъ. Г. К. Крѣстевъ съ поръчителството на баща си, освободи искренни си нераздѣлимъ приятел Тодорановъ отъ затвора, който лежа тамъ около десетъ дни и сега е свободенъ.

Питамъ кмета Георги Мартиновъ, да ми отговори на слѣдующите въпроси:

1) Задоволенъ ли е останалъ отъ псувините, обидите и заканванията на Тодорановъ, че днесъ по настояването на К. Крѣстева го е назначилъ за комисаръ на II град. Участъкъ и нѣма ли други лица по-взрастни, които се ползватъ съ добра честь мѣжду обществото да, заематъ тая длѣжностъ, а се повѣрява въ рѣцѣтѣ на единъ разбойникъ?

2) Нѣма ли да се залови и управлява

като кметъ той самъ общината или ще я управлява, както и я управлява К. Крѣстевъ и стамболиста, народнякъ, сега цанковистъ и за напрѣдъ кой знай какъвъ Шипкалията, отъ който се влияе и по настояването на който е готовъ да уволни всички стари служащи, както и уволни пѣкои отъ тѣхъ?

3) Ще дѣржи ли на служба още прѣпоръжнатъ и поддържани отъ Крѣстева и Шипкалията Банко Хр. Боровъ и Никола Митрановъ калдарджийки и като такива кждѣ и какво сѫ работили?

4) Има ли довѣрие въ назначения комисаръ Тодорановъ, че ще му бѫде напълно подчиненъ и че ще испълнява заловѣдитѣ му, когато той прѣди единъ мѣсяцъ го пусва на майка и му се закани да го убива.

Д. Казанджисевъ.

По събитията въ Македония.

Послѣднитѣ съвѣднія, които имаме по събитията въ Македония сѫ понастоящемъ доста утѣшителни и благоприятни.

Възвъстанието взѣма голѣми размѣри, особено въ Малашевско. Рѣдко има окрѫжение безъ възстанически чети. Турското насилие е изпоплашено и не съмѣе да излѣзе по полската си работа, нивата стоятъ не поженати. На много мяста турците стоятъ равнодушни и не взѣматъ участие въ прислѣдване на четите; турските заптии не съмѣятъ да ходятъ по селата, даждията не се сбираятъ. По край бѣл. грааница владѣе почти цѣла автономия.

Турското правителство, не е взѣло още крути мѣрки, спрямо възстаниците, като се старае съ утѣшане да повѣрне ония, които сѫ напуснали домовете си и съ оржжие сѫ излѣзи да се борятъ за своята човѣкъ права.

Въ Малашевско, Леринъ и Ресенъ, господари на положението биле възстаниците, още никакви войски не биле се явили за прислѣдването имъ. Малки сбиванія мѣжду заптии и потери и възстаници е имало на нѣкои мяста, въ които пълни побѣдители сѫ излизали възстаниците.

Голѣма нужда се чувствува отъ оржжие и военни припаси.

Слухътъ, че полковникъ Янковъ билъ убитъ, не е вѣрънъ.

Кражба.

Прѣди нѣколко дни Бр. Ерохамъ, търго-вецъ г. Безезианъ, билъ испратилъ прѣди нѣколко дни тахсилдарина си Нашана въ Силистра, да събира верески, обаче Нашана и до днесъ нѣмало.

Нѣма го.

Съобщаватъ ни, че Русенския търго-вецъ г. Безезианъ, билъ испратилъ прѣди нѣколко дни тахсилдарина си Нашана въ Силистра, да събира верески, обаче Нашана и до днесъ нѣмало!

Фирмилианъ.

Огъ Скопие извѣстяватъ, че Фирмилианъ, сръбския епископъ се счелъ за крайно обиденъ, за гдѣто гърците затворили черковитѣ си, когато той слѣдъ ржкополаганието му влѣзълъ въ Скопие. Въ протеста си когото отправилъ до гръцкия патриархъ Иокима въ Цариградъ, той се оплакалъ отъ интригите на гръцкия архимандритъ. Гръцките свещеници въ литургиията не споменуватъ името на Фирмилиана. Фирмилианъ заплашвалъ съ препесалии.

Отъ Солунъ.

Една телеграма отъ Солунъ казава, че землетрѣснинето пакъ се повторило въ по-голѣмъ размѣръ. Страха мѣжду насѣленето билъ голѣмъ. Стѣнатъ на много здания се попукали и много стари къщи се срутили. Безпокойствието е голѣмо.

Русе, 5 Юлий 1902 год.

(Въ оригиналъ).

Господи, дайте внимание за моста, който се намира въ мѣстността „Батманъ“, помѣжду желѣзнницата и руския чифликъ и русенскиятъ лозя. Моста за привождане водата е съборенъ отъ Никола Маховъ, общински служащъ, чешмежията, за да си привнесе сѣното Тодоръ Шипкалията, защото не можалъ да го привнесе подъ моста и по тѣзи причини го сѣбаря.

Xp. Николовъ.

Запитване.

Помолени сме да попитаме Русенския кметъ г. Георги Мартинова, вѣрно ли е това, кето ни се съобщава, че Димитъръ Василевъ, градски метачъ, посяль вода въ дома на надзирателя Георги Пенчевъ? Ако е вѣрно, кето самия Д. Василевъ съобщилъ, то дължни ли сѫ метачите да служатъ на надзирателя?

Новъ конфликтъ.

Агенцията „Националъ“ извѣстява отъ Цариградъ, че по поводъ арестоването на единъ арменецъ, който се памиралъ въ единъ француски параходъ въ Смирна, Франция поискала сѣмѣянвието на полицейския начадникъ въ Смирна. Независимо отъ това, да се иска официално извинение и да се даде едно обезщетение за денъгубието по задържанието на парахода отъ 5000 фр. въ противенъ скучай, Франция ще употреби рецесалии.

Отъ Цариградъ.

На „Полит. Корреспонденция“ извѣстяватъ отъ Цариградъ, че турското правителство отговорило на иската на българското правителство по въпроса за признаванието на бъл. търговско агенство въ Сѣресъ, че ще извѣрши това пропозиціе, по този начинъ ще се уравни въпроса за сниманието на бъл. знаме отъ агенството въ Сѣресъ.

Нѣма и нѣма!

Отъ както е постжало настоящето правителство, ако има нѣщо замѣчательно, то е нѣманието отворени писма за вѣтрѣнна кореспонденция, особено при Русенската Т. П. Станция! Нѣма и нѣма! Единъ денъ ако има, петъ мѣсеки нѣма. Хората сѫ въ недоумѣние и не знаять на какво да отдадатъ тази немарливостъ къмъ единъ карточни писма, които могатъ да се напечататъ и въ държавната печатница съ единъ малъкъ разходъ! Търговицѣ и въобще всички обикалятъ и търсятъ отворени писма, обаче като не намиратъ или се отказватъ отъ писането или же прашатъ затворени писма, като заплашатъ тройно по-вѣче! Нѣма ли вѣзможностъ бѣ джанъмъ, да се снабдятъ пощите съ отворени писма, какви сѫ тѣзи китайски резпореждания! Наистина, таквостъ чудо не бѣхме виждали!

Тѣржествата на Шипка.

Офицерите отъ Софийския главенъ щабъ, пристигнали завчера на Шипка за да изучатъ и се запознаятъ съ мѣстностите, гдѣто ще станатъ предстоящите маневри. Числото на войниците, които ще взематъ участие въ тия маневри, ще биде около 50,000 души, раздѣлени на два отряда: севѣренъ и юженъ. Първиятъ ще представява рускиятъ войски, а втория турскиятъ. Севѣрниятъ отрядъ ще се командува отъ генералъ Драндаревски, а южния отъ генералъ Николаевъ. Началници на щабовете ще бѫдатъ полковници Радко Димитриевъ и Илия Димитриевъ.

Рускиятъ гости ще пристигнатъ въ Варна на 12 Септемврий вечерята, гдѣто ще и да прѣнощуватъ. Въ Евксиноградския дворецъ, гдѣто по онова време ще бѫде майката на князя, ще се даде обѣдъ на рускиятъ гости. На 13 Септемврий гостите ще заминатъ съ специаленъ тренъ за Търново, гдѣто и ще прѣнощуватъ. На 14 Септ. ще пристъствува на върха на „Св. Никола“, гдѣто ще се извѣрши парада за падналите борци преди 25 години. На 15 Септ. ще стане освѣщението на Шипченския храмъ. На 16 ще почнатъ маневрите, които ще траятъ до 20 Септемврий.

Боленъ.

Софийските вѣстници съобщаватъ, че новия шефъ на новата сойкаджийска партия, г. Тодоръ Иванчовъ, билъ много здѣ боленъ, той страдалъ отъ възпаление въ червата. Болестта му била много опасна за живота му.

Холера.

Въ Филипините, отъ появянието на холерата до 5 того е имало 14,657 случаи отъ които 11075 умрѣли. Въ Манила е имало 2181 случаи, отъ които 1718 умрѣли.

За Албания.

Лондонския в. „Тимесъ“ се извѣстява отъ Петербургъ, че визитата на италианския крал въ Россия, имала за цѣль, разрешението въпроса за Албания т. е. да влѣзе въ италианското море. Вървасе, сключването на едно италианско-руско съглашение относително съдбата на Албания.

Арестованъ.

Въ единъ отъ хотелите въ Лионъ билъ арестованъ единъ австрійски поручикъ, подозрянъ за шпионажъ.

По посѣщението.

Една телеграма отъ Петерховъ казава, че при обѣда гала, даденъ въ честь на италианския крал, руския Царь Николай произнесъ единъ сърдеченъ тостъ, въ когото споменалъ за добритѣ отноше-

ния, които сѫществуватъ мѣжду Россия и Италия, както и за интимните приятелски врѣски мѣжду двѣте държави. Царя исказалъ своята благодарностъ отъ първата визита, която е направилъ Викторъ Емануилъ на руския дворъ. Краль Викторъ Емануилъ, отговорилъ, че италианския народъ, ще посрѣдниче съ особено удоволствие добрѣтѣ отношения мѣжду Италия и Россия, което е една нова гаранция за мира и напрѣдъка.

Царя наградилъ г. Принети, италиански министъ на Външните дѣла съ ордена Св. Александъръ Невски.

Отъ Петерховъ италианския крал заминалъ за Петербургъ съ императорската яхта „Александъръ.“ На пристанището билъ посрѣдниченъ отъ чиновниците. Една пѣхота му отдала военни почести. Крала се отправилъ къмъ катедралната черква св. Петъръ и Павелъ, гдѣто положилъ единъ сребъренъ вѣнецъ върху гроба на Александъра III; слѣдъ това направилъ визита на Ламдорфа, както и на всички други министри и на посланиците.

Крала обѣдалъ въ италианското посолство; на обѣда присъствуvalъ Ламдорфъ.

Слѣдъ обѣда, крала приелъ дипломатически персоналъ и заминалъ за Петерховъ, отъ гдѣто отишълъ съ Царя за Краснѣ-Село да присъствува на военния парада, която се дала въ негова честь.

Трѣгналь.

Италианския крал трѣгналь отъ Петерховъ на 4 того въ три часа слѣдъ обѣда. Той взелъ сбогомъ отъ всичките велики князе и министри, а въ това време руския Царь Николай, разговарялъ съ италианския министъ на външните дѣла г. Принети. Царя и Крала се прегърнали и цалунали. Поздравленията се продължавали до закриванието на трена.

Италианския краль Викторъ щѣль да се спре въ Мизурина, гдѣто ще се срѣщне съ австрійския императоръ Францъ Йозефъ.

Обиръ.

Отъ Янина извѣстяватъ, че албанецъ Маликъ бей, на чело на една голѣма чета нападналъ на турската поща по шосето отъ Битоля за Янина и заграбилъ 1800 турски лири. Турската войска отишла да го прислѣдва.

Избори.

Съ указъ подъ № 169 се свикватъ избирателите отъ цѣлото Княжество на 4 идущий мѣсецъ Августъ, да избератъ членове за окръжните съѣти, тѣ като мандата на сегашните изтича т. г.

При струмица.

Една телеграма отъ Солунъ до Берлинския в. „Восише Цайтунгъ“ казава, че завчера на 2 того, четата на бѣл. полковникъ Янковъ е имала едно сериозно сбиване съ турската войска въ околността на Струмица, четата излѣзла побѣдителка, като отблъснала нападението на турската войска. На помощъ на Янкова се явила друга една бѣл. чета, която нанесла едно голѣмо поражение на турците. Много оръжие било прѣвзето отъ четата.

Каждъ е Сарафовъ?

Извѣстно е, че отъ нѣколко месеци, прословутия патриотъ Борисъ Сарафовъ, който ограби свѣта, като извѣрши голѣми чудеса както въ Романия, тѣй и въ България, отсътствува и никой не знаеше кадѣ се намира; мнозина мислѣха, че той е въ Македония, обаче, единъ приятелъ, посвѣтенъ въ тайнитъ пѣтишествия на Сарафова ни увѣрява, че той се намиралъ отъ дълго време въ Парижъ, гдѣ водилъ война съ Парижките кукони за освобождението на Македония съ сумитъ събрани отъ патриотическия заемъ! Скандалъ! И това ти е патриотъ, на ли? Маса хора се изпопрѣпаха за този патриотически заемъ и днесъ да се располага съ шаритъ Сарафовъ въ Парижките шантани!

Николай Николаевичъ.

Споредъ едно извѣстие отъ Петербургъ, за освѣтяването на памятника, който се строи въ София за Царя Освободителя, щѣлъ да пристигне великия князъ Николай Николаевичъ, като представителъ на руската Царь Николай, придруженъ отъ една голѣма свита. На това посѣщеніе се отдава едно голѣмо политическо значение, голѣмо политическо успѣхъ за България и едно голѣмо удовлетворение за князъ Фердинанда.

По изпълнително дѣло №. 164/902 год. на Русенски Съдебенъ Приставъ на I участъ.

ОБЯВЛЕНИЕ №. 7688.

Извѣствамъ, че на основание изпълнителния листъ подъ № 850 издаденъ отъ II Русен. Мир. Съдъ, въ полза на Ст. Захариевъ, повѣренникъ на Хаджи Османъ Юмеровъ изъ гр. Русе, а противъ Ибрахимъ и Сали Пехливанъ Юмерови отъ сѫщи градъ за 300 лева и съгласно чл. чл. 1004—1036 отъ Гражданското Съдопроизводство, ще продавамъ отъ днесъ до 3 Августъ т. г. часътъ до 5 послѣ обѣдъ въ канцеларията си слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на дължника, а именно:

Къща въ гр. Русе, махалата Аржъ-Рамаданъ, улица „Свищовска“ № 47, съ общо пространство около 200 кв. метра при съсѣди: Тахиръ Х. Мехмедовъ, Буку Бонаковъ, улицата и Ибрамъ Ш. Юмеровъ, дължникъ, къщата е засгроена надъ 32 кв. метра отъ пърти съ калъ измазана и покрита съ керемиди, висока 2 метра, съ 3 отдѣленія: стая, хашово и кухня. Въ двора дамъ (яхъръ) долу камъкъ, а горѣ сламеница отъ пърти измазана съ калъ, покрита съ керемиди, висока 4 м., изградена върху 48 кв. м., оцѣнка 200 л.

Наддаванието ще започне отъ оцѣнката на горѣ, а възлаганието ще се извѣрши послѣдниятъ денъ въ 5 часа слѣдъ обѣдъ, слѣдъ което ще се продължи 24 ч. за наддаване 5%, което ако послѣдва проданътъ ще се продължи на слѣдующия по това присъственъ денъ до 5 часа слѣдъ обѣдъ, когато ще се присъди имотъ окончателно върху послѣдниятъ наддавачъ.

Желающитъ Г-да могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ да наддаватъ и разглеждатъ подробното описание на имота като винатъ по 10% за правоучастие въ търга.

Гр. Русе, 2 Юлий 1902 год.

1—2 Съдеб. Приставъ П. Мутафовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ
Магазинъ А. Цвятковъ & С-и.
Свищовъ — Русе.
Корсети.

Корсетъ Aspetta съ отъ прѣдъ прави да не претискатъ стомахъ; тѣ съ най-новото изнамѣрване въ хигиенично отношение; даватъ най-приличната форма на тѣлото.

Намиратъ се за проданъ въ магазинъ ни за четири различни талии въ голѣмъ изборъ. Цѣни умѣрени.

Корсета „Аспета“ е отъ кокали (ballene) и отъ най-здрава материя.

А. Цвятковъ & С-и.

МАНИФАКТУРНИТЪ МАГАЗИН
на
Ангелъ Цвятковъ и С-и
въ Русе и Свищовъ.

Иматъ честь да съобщихтъ на почитаещата Русенска публика, че отъ днесъ почватъ да продаватъ отъ прочутъ француски хасета подъ запазената марка

„ГЕРГИНА“

която марка гарантира на купувачите, че това хасе (платно, батиста), което е пригответо безъ всякаква кола, и е най-здравото, и всѣкой при употреблението му ще се увѣри въ трайността му.

Хасето „Гергина“ се приготвлява специално за нашите магазини въ Русе и Свищовъ и сега се намира въ голѣми количества въ складовете ни по долуизложени качества и цѣни:

„Гергина“ № 110 за топа ср. л.	10·20
” ” 120 ” ” ”	10·70
” ” 130 ” ” ”	11·20
” ” 140 ” ” ”	11·40
” ” 150 ” ” ”	11·40
” ” 160 ” ” ”	10·—

5—5. А. Цвятковъ и С-и.

ПРИ СТЕФАНЪ Г҃ДЕВЪ.

Пийте и мислете, че имате да вѣчеряте!

САМО 15 СТ. ГОЛЪМД ЧАША

Ново пристигналото, отляжало, вкусно Софийско пиво

„ПАЛОВО“

Което и слѣдъ като се испиятъ десетина чаши, не зabolѣва ни глава, ни стомахъ развали. Точи се ежедневно посрѣдствомъ най-усъвѣршестванъ леденъ апаратъ, въ вовата бираия на

СТЕФАНЪ Г҃ДЕВЪ

до дружеството „Економия“ Русе.

Прилагуа българска.

Прѣдоочитайте своего прѣдъ чуждото и посвѣтвайте всѣкиго да се отбие и по-разходди, безъ да си развали вѣчерята!

Закуските сѫ винаги прѣсни и вкусни. Моля пиво и едно кебабче! 2—3.

По изпълнително дѣло №. 1336/901 г. на Русен. Съдеб. Приставъ на I участъ.

ОБЯВЛЕНИЕ №. 7331.

Извѣствамъ, че на основание изпълнителния листъ подъ №. 4406, издаденъ отъ II Русен. Мировий Съдия въ полза на М. Михайлова и С-и изъ гр. Русе, а противъ Мария Русева отъ сѫщи градъ за 1305 лева и съгласно чл. чл. 1004—1036 отъ Граж. Съдопроизводство, ще продавамъ отъ днесъ до 26 Юлий с. г. частъ до 5 послѣ обѣдъ въ канцеларията си, слѣдующата недвижими имоти принадлежащи на дължника, а именно:

1) Лозе въ землището на г. Русе, мѣстн. „Кръста“ отъ 2376 кв. метра, при съсѣди: Стефанъ Ивановъ, Геце Хамалина, Тодоръ Билчевъ и дължницата Мария Русева; оцѣнено за 30 лева.

2) Лозе въ сѫщото землище и мѣстностъ отъ 2100 кв. м., при съсѣди: Велико Билчевъ, Стефанъ Ивановъ, Мини Ахчиата и дължни. Мария Русева; оцѣн. за 30 л.

Наддаванието ще започне отъ оцѣнката на горѣ, а възлаганието ще се извѣрши послѣдниятъ денъ въ 5 часа подиръ обѣдъ, слѣдъ което ще се продължи 24 часа за наддаване 5%, което ако послѣдва, проданътъ ще се продължи на слѣдующия по това присъственъ денъ до 5 часа слѣдъ обѣдъ, когато ще се присъди имотъ окончателно върху послѣдниятъ наддавачъ.

Желающитъ Г-да могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ да наддаватъ и разглеждатъ подробното описание на имотъ като винатъ по 10% за правоучастие въ търга.

Гр. Русе, 25 Юлий 1902 год.

2—2 Съдеб. Приставъ: П. Мутафовъ.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ една къща №. 102 на улица „Княжеска“ срѣщу старата митница, състояща отъ 9 стаи, готварница, поница и дворъ, тѣй едно и единъ дюгентъ.

За споразумение до Анна Николова ул. „Княжеска“ подъ №. 96, Русе.

Продава се

Една къща въ гр. Русе, улица „Икономова“ №. 14, състояща отъ 5 стаи, 3 готварници, поница и дворъ около 400 м. За споразум. до Юр. Д. Ваджалиевъ.

Русе, печатница „Побѣда.“